

Motion till riksdagen

1989/90:Jo36

av Karl Erik Olsson m.fl. (c)

med anledning av prop. 1989/90:118 Tillsyn enligt djurskyddslagen, m.m.

Samspelet mellan människa och djur är en av de viktigaste förutsättningarna för att djuren skall trivas och bidra till människans välfärd. Djur skall hållas och skötas i en så god djurmiljö och på ett sådant sätt att det främjar deras hälsa och ger dem möjlighet att så långt som möjligt bete sig naturligt. En fortlöpande diskussion om etik i djurskötseln är viktig. Intensitetsfrågorna hör hemma här. På kort sikt gäller det hur husdjurens välbefinnande påverkas av skötsel och utfodring för maximal produktion, t.ex. i ben och skelett och i immunförsvar. På längre sikt gäller intensitetsfrågorna vilka de etiska gränserna är i avelsarbetet.

Även på andra områden än inom jordbruket utnyttjas djuren i människans tjänst. Inom det medicinska verksamhetsområdet utnyttjas djuren som försöksdjur. Det gäller även inom den kemiska industrin. I den nya biotekniken kommer djur i allt större utsträckning att utnyttjas för läkemedelsframställning och som "analysinstrument". Djurförädlingen kommer att utnyttja biotekniken för att förändra djurens genupsättning, för att förbättra näringstillförsel och tillväxten hos djur. Centern har i en särskild motion under allmänna motionstiden tagit upp dessa frågor.

För att skapa regler till djurens bästa infördes djurskyddslagen. I samband med behandlingen av propositionen om den nya djurskyddslagen 1987/88:93 underströk centern i sin motion att det är viktigt att se till djurens totala miljö för att åstadkomma ett bra djurskydd.

En särskild arbetsgrupp tillsattes för att utreda hur tillsynen skulle ordnas och förstärkas. Ett och ett halvt år efter att gruppen har redovisat sina synpunkter lägger regeringen fram förslag till organisation. Regeringens förslag innebär endast smärre förändringar av verksamheten.

Arbetsgruppen konstaterar att ambitionsnivån och kvaliteten på tillsynen varierar avsevärt mellan olika kommuner. Det är otillfredsställande att djurskyddet på sina håll sätts på undantag.

Vi anser att det är riktigt att tillsynen i huvudsak sköts av kommunerna, men självklart måste djurskyddet vara likvärdigt i hela landet. En mellankommunal samverkan kan vara en lämplig väg att försäkra sig om en god tillsyn även i kommuner med knappa resurser. Vi tror däremot inte att regeringens försök till detaljreglering kommer att förbättra situationen, som t.ex. att ange att nämnderna bör "ha register över tillsynsobjekten".

För att förbättra tillsynen anser vi att det är viktigt att den kunskap och

erfarenhet av djurens hälsa som finns inom distriktsveterinärkåren tas tillvara. Det måste finnas en naturlig koppling mellan distriktsveterinärerna och miljö- och hälsoskyddsnämnderna. Vi anser i likhet med regeringen att veterinärerna bör anlitas som rådgivare.

Olika lantbruksorganisationer har under senare år tagit initiativ till djurskydds- och djuromsorgsprogram. Dessa program berörs varken i rapporten eller i propositionen. Vi anser att det är värdefulla initiativ som tagits för att förbättra djurskyddet. Dessa kan leda till att djurskyddsfrågorna integreras i den allmänna rådgivningen. Det är viktigt att det blir ett förtroendefullt samarbete mellan tillsynsmyndigheten och branschernas organ för djurskyddsfrågor.

En stor brist i propositionen är att regeringen inte lägger fram något förslag till hur utbildningen i djurskydd skall förbättras. Utbildningen är underdimensionerad, vilket också riksdagens utbildningsutskott har påtalat. Det gäller såväl grundutbildning som vidareutbildning. Denna fråga var också uppe i anslutning till att den nya djurskyddslagen behandlades och beslutades i riksdagen – då utgick man från att utbildningen skulle utökas. Det är anmärkningsvärt att regeringen inte nu har ett färdigt förslag att presentera riksdagen utan endast konstaterar det som riksdagen redan för två år sedan hade klart för sig. Vi anser att riksdagen bör slå fast att utbildningen av miljö- och hälsoskyddsinspektörer måste utökas. Regeringen bör snarast återkomma med förslag till riksdagen om den totala utbildningen i djurskyddsfrågor.

Regeringen föreslår att kommunerna skall få ta ut avgifter för all tillsyn enligt djurskyddslagen. Lantbruksstyrelsen har i sitt förslag utgått ifrån att endast tillsynen av djurförsök och cirkusdjur skulle avgiftsbeläggas. Att tillsynen enligt djurskyddslagen blir en ytterligare påfrestning på den kommunala ekonomin är klart. Regeringen har en viss vana i att ge kommunerna nya kostnader. Detta är så mycket allvarigare nu som man samtidigt avser att förbjuda höjningar av kommunalskatten. De avgifter som kan bli aktuella måste samordnas så att det inte blir för stora skillnader mellan de olika kommunerna. Vi anser i likhet med lantbruksstyrelsen att tillsynen av djurförsök och av cirkusdjur bör avgiftsbeläggas. I de fall då besiktningen påvisar missförhållanden skall djurägaren bekosta tillsynen. Övrig tillsyn bör vara avgiftsfri och finansieras via medel från handelsgödsels- och bekämpningsmedelsavgifter.

Hemställen

Med hänvisning till det anförda hemställs

1. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om samverkan mellan distriktsveterinärer och miljö- och hälsoskyddsnämnderna,
2. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna att utbildningen av miljö- och hälsoskyddsinspektörer skall utökas,
3. att riksdagen hos regeringen begär förslag till förbättrad utbildning i djurskydd.

4. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om tillsynsavgifter.

Mot. 1989/90
Jo36

Stockholm den 17 april 1990

Karl Erik Olsson (c)

Lennart Brunander (c)

Stina Gustavsson (c)

Marianne Jönsson (c)

Birgitta Hambraeus (c)

Karin Starrin (c)

Sven-Olof Petersson (c)

Göran Engström (c)